

ሮም ራእዩን ታቆማለች - ቁጥር ሦስት

አሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስና የትንቢታዊው ራእይ፡- ወደ ጥልቅ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ጥናትና ማስተዋል የሚጠራ ጥሪ

Jeff Pippenger
2024-07-14

በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አራት ውስጥ “ራእዩን ያቆሙ” ተብለው በ“ሕዝብህ ዘራፊዎች” የተመሰሉት ዩናይትድ ስቴትስ ናቸው የሚለውን የግል ትርጓሜ የተመለከቱት ባለፉት ሁለት ጽሑፎች ውስጥ፣ ከኤሊን ዋይት ብዕር የወጣ እንዲህ የሚል ንባብ ጠቅሰን ነበር፤ “የቤተ ክርስቲያን አባላት እያንዳንዳቸው በፈተና ይታመናሉ እና ይረጋገጣሉ።” ይህ በማረጋገጥ፣ በመፈተን፣ በማጥራት የሚካሄደው ሂደት፣ በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ የብርና የወርቅ መንጻት እንደሚያከናውን የተወከለው የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ የሚያመለክተው፣ አሁን በመካሄድ ላይ ነው። በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ውስጥ መንጻት እንዳለ ይገልጻል።

እርሱም ብርን እንደሚያቀልጥና እንደሚያነጻ ሰው ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል፤ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፤ እነርሱም ለእግዚአብሔር በጽድቅ መባ እንዲያቀርቡ። በዚያን ጊዜም የይሁዳና የኢየሩሳሌም መባ እንደ ቀድሞው ዘመንና እንደ ሆነው ዓመታት ለእግዚአብሔር ደስ የሚያሰኝ ይሆናል። ሚልክያስ 3፣3, 4

በዩናይትድ ስቴትስ ራእዩን የሚያቆም ምልክት ናት የሚለውን ሐሳብ የሚጠብቁ ሰዎች፣ በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር የተፈታው መልእክት ከመቶ አርባ አራቱ ሺህ መካከል እጩዎች የሚሆኑትን የሚያነጻ መሆኑን ለመረዳት አልቻሉም ወይም ፈቃደኞች አልነበሩም። በቅፍርናሆም ምክራብ ውስጥ የመቶ አርባ አራቱ ሺህ የመጨረሻ ማንጻት በምሳሌ ተገልጦ ነበር።

ኢየሱስ በግልጽ እንዲህ አላቸው፡- “ከእናንተ መካከል የማያምኑ አንዳንዶች አሉ፤” ይህንም ጨምሮ፡- “ስለዚህ ማንም ከአባቴ ካልተሰጠው በቀር ወደ እኔ ሊመጣ አይችልም ብዬ ነግሬአችኋለሁ።” እርሱም ወደ እርሱ ካልተሰጡ ይህ ልባቸው ለመንፈስ ቅዱስ ክፍት ስላልሆነ መሆኑን እንዲረዱ ፈለገ። “ተፈጥሮአዊው ሰው ግን የእግዚአብሔርን መንፈስ ነገሮች አይቀበልም፤ ሞኝነት ናቸውና፤ በመንፈስ ስለሚመረመሩም ሊያውቃቸው አይችልም።” 1 ቆሮንቶስ 2፣14። ነፍስ የኢየሱስን ክብር የምታይው በእምነት ነው። ይህ ክብር ግን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት እምነት በነፍስ ውስጥ እስኪነድድ ድረስ የተሰወረ ነው።

“በእምነት አለመኖራቸው በግልጽ መገሠጽ እነዚህ ደቀ መዛሙርት ከኢየሱስ ይበልጥ ራቁ። እጅግ ተበሳጭ፤ መድኃኒቱንም ለመጉዳት እና የፈሪሳውያንን ክፋት ለማርካት በጀርባቸው ተመልሰው በንቀት ተዉት። ምርጫቸውን አድርገው ነበር፤ መንፈስ የሌለውን ቅርጽ፣ ፍሬ የሌለውን ገለባ ወስደው ነበር። ውሳኔያቸው ከዚያ በኋላ ፈጽሞ አልተለወጠም፤ ከኢየሱስም ጋር ከዚያ በኋላ አልነዱም።”

“መንፈራዊው በእጁ ነው፡ አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራዋል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራው ይሰበስባል።” ማቴዎስ 3፡12። ይህ ከማጥራት ዘመናት አንዱ ነበር። በእውነት ቃላት ገለባው ከስንዴው እየተለየ ነበር። ተግሣጽን ለመቀበል እጅግ ከንቱና ራሳቸውን ጻድቃን ብለው የሚቈጥሩ ስለነበሩ፣ የትሕትናንም ሕይወት ለመቀበል ከዓለም ነገር እጅግ ወዳዶች ስለነበሩ፣ ብዙዎች ከኢየሱስ ተመለሱ። ዛሬም ብዙዎች ይህንን ነገር እያደረጉ ነው። ነፍሳት ዛሬ በቅፍርናሆም ምክራብ የነበሩት ደቀ መዛሙርት እንደተፈተኑ እየተፈተኑ ነው። እውነት ወደ ልብ ሲደርስ፣ ሕይወታቸው ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር እንዳይስማማ ያያሉ። በራሳቸው ውስጥ ፍጹም ለውጥ እንዳስፈለገ ያያሉ፤ ነገር ግን ራስን የመካድ ሥራ ለመሸከም

ፈቃደኞች አይደሉም። ስለዚህ ኃጢአታቸው በሚገለጥበት ጊዜ ይቆጣሉ። ደቀ መዛሙርቱ 'ይህ ንግግር ከባድ ነው፤ ማንስ ሊሰማው ይችላል?' እያሉ እያጉረመረሙ ኢየሱስን እንደተዉት፣ እነርሱም ተሰናክለው ይሄዳሉ።" The Desire of Ages, 392.

በ"የእውነት ቃላት" በሚለው መግለጫ፣ በሚልክያስ ስለ መጨረሻው የቤተ መቅደስ መንጻት ለአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሰጠው ምሳሌ ውስጥ ያለው ወርቅና ብር ተወክሎ ነበር።

እነሆ፣ መልእክተኛዬን እልክለሁ፣ እርሱም በፊቴ መንገዱን ያዘጋጃል፤ እናንተም የምትፈልጉት ጌታ ድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ ይመጣል፣ እናንተም ደስ የምትሰጉበት የቃል ኪዳን መልእክተኛ፤ እነሆ፣ ይመጣል፣ ይላል የሠራዊት ጌታ። ነገር ግን የመምጣቱን ቀን ማን ይችላል ይታገሥ? በሚገለጥበት ጊዜ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳት፣ እንደ አጣቢዎችም ሳሙና ነውና። ሚልክያስ 3፣1፣ 2።

ነቢያት ሁሉ፣ ሚልክያስንም ጨምሮ፣ የመጨረሻዎቹን ዘመናት እየጠቆሙ ናቸው። በእነዚህ ጽሑፎች የመጀመሪያው ውስጥ፣ The 1888 Materials, 7ጽ 403ን ጠቅሰን ነበር፣ በዚያም እንዲህ ተነግሮናል፡- "ሰው ራሱ ያለው አሁን ያለው ያልተፈጸመ የቅዱሳን መጻሕፍት እውቀት ለመዳኑ በቂ ነው ብሎ እርካታ ካገኘ፣ በሞት የሚያበቃ ማታለል ውስጥ ያርፋል። ስህተትን ሊለዩ እና እውነት እንደሆነ ተደርጎ የቀረበውን ባህልና 迷信 ሁሉ ሊያስወግዱ ይችሉ ዘንድ በመጽሐፍ ቅዱስ ክርክሮች ፈጽሞ ያልተዘጋጁ ብዙዎች አሉ።" በዚያው ክፍል ውስጥ የተጠቀሱት "በቅርብ የሚያጠኑ የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች አይደሉም፤" "ልዩነት ያለባቸው አስተያየቶች" የሚገኙባቸውን "የቅዱሳን መጻሕፍት ክፍሎች" "ለተወሰነ ዓላማ አልተማሩም።" የሚነገራቸው እነዚህ "መጽሐፍ ቅዱስን [እንዲወስዱ] ለራሳቸው ነፍሳት ውስጥ ያለውን መቅኒና ስብ ለመቀበል አያነቡትም። ለእነርሱ የሚናገር የእግዚአብሔር ድምፅ እንደሆነም አያስቡትም። ነገር ግን የመዳንን መንገድ ልንረዳ ከፈለግን፣ የጽድቅን ፀሐይ ጨረሮች ልናይ ከፈለግን፣" እነርሱ "ቅዱሳን መጻሕፍትን ለተወሰነ ዓላማ ማጥናት አለባቸው።"

የመጀመሪያው ጽሑፍ ከእነርሱ የተሳሳተ የትንቢት አቀራረብ አንዱ ክፍል በThe Great Controversy ውስጥ የሚገኘው ንባብ መሆኑን ለይቶ አሳይቶ ነበር፣ እርሱም፡- "Romanism in the Old World and apostate Protestantism in the New will pursue a similar course toward those who honor all the divine precepts." The Great Controversy, 615. የእነርሱ የግል ትርጓሜ ይህ አረፍተ ነገር "Romanism"ን እንደ ያለፈ ታሪክ እና "apostate Protestantism"ን እንደ ዘመናዊው ዓለም እየገለጸ ነው ብሎ ይናገራል። በዚህ አረፍተ ነገር ላይ ያደረጉት ተግባራዊ አፈጻጸም ከትክክለኛው ትርጉሙ እንደ ተጠመዘዘ የሰዋሰው ማስረጃ ከቀረበ በኋላ፣ ስለዚያ የሐሰት አፈጻጸም በአደባባይ ምንም የመመለሻ መግለጫ አላሳዩም። እንዲያውም ለሚቀጥለው የzoom ስብሰባቸው ማስታወቂያ ለማድረግ ያንኑ ንባብ ተጠቀሙበት። ነገር ግን፣ "We ought to impress upon all the necessity of inquiring diligently into divine truth, that they may know that they do know what is truth." ተብሎ እንደ ተነገረን ነው። ይህን የሐሰት አቤቱታ ለመመለስ ምንም ጥረት አልተደረገም፤ ይህም ይህን የሐሰት አፈጻጸም የሚያራምዱ ሰዎች "know what is truth" ዘንድ "inquiring diligently" እያደረጉ እንዳልሆኑ የሚያሳይ ማስረጃ መስሎ ይታያል።

ከዚህ ክርክር መጀመሪያ ጀምሮ፣ "የሕዝብህ ዘራፊዎች" ማንን እንደሚወክሉ ስለ እውነትና ስሕተት ብቻ የሆነ አለመስማማት ከሆነ የሚበልጥ ነገር እንደሆነ እኛ ቀርቦንበታል፣ እኔም እስካሁን ድረስ በዚያው አቋም ላይ ነኝ። በዳንኤል መጽሐፍ ላይ የተጻፉት ጽሑፎች ሁለት መቶኛ ቁጥር ላይ ደርሰው ሳሉ፣ የዳንኤል 11 ቁጥር 13-15 ያላቸው አንቀጾች አስፈላጊነታቸው በጽኑ ተቀምጦ ነበር። እነዚህ አንቀጾች ከ1989 ጀምሮ እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሑድ ሕግ፣ በዳንኤል 11 ቁጥር 40 ውስጥ ያለውን ታሪክ ይወክላሉ።

እኛ ያን ታሪክ የአርባኛው ቁጥር የተሰወረ ታሪክ መሆኑን እያስረዳን መጥተናል። እንዲሁም እህት ዋይት “የታተመው መጽሐፍ ራእይ ሳይሆን፤ ነገር ግን ከመጨረሻዎቹ ዘመናት ጋር የተያያዘው ያዳንኤል ትንቢት ክፍል ነው” ብሎ በምትናገርበት ጊዜ፤ የዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ቁጥር አርባ የተሰወረ ታሪክ “ያዳንኤል ትንቢት ክፍል” መሆኑን ደግሞ አስረድተናል። ከአሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያሉት ቁጥሮች በመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚፈታ የትንቢት እውነትን ይወክላሉ። ስለዚህ እነዚያ ሦስቱ ቁጥሮች ደግሞ በራእይ መጽሐፍ ውስጥ፤ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት የሚፈታው እንደ “የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ” እና “ሰባቱ ነጎድጓዶች” ሁለቱም ተወክለው ቀርበዋል። እህት ዋይት ወደዚያ “የዳንኤል መጽሐፍ ክፍል” በምትጠቅስበት ጊዜ፤ ንግግሩ የሚገኝበት ክፍል እንዲህ ይላል፡-

“ማንም ሰው በራእይ መጽሐፍ ውስጥ ያለውን የእያንዳንዱን ምልክት ትርጉም ማብራራት ስላልቻለ፤ በውስጡ የተካተተውን እውነት ትርጉም ለማወቅ በጥረት ይህን መጽሐፍ መመርመር ለእርሱ ከንቱ ነው ብሎ አያስብ። እነዚህን ምስጢራት ለሌሎች ለማለጠው አንዱ፤ እውነትን በትጋት ለሚፈልግ ፈላጊ የሰማያዊ ነገሮችን ቅድሚያ ጣዕም ይሰጠዋል። ልባቸው እውነትን ለመቀበል ክፍት የሆነ ሰዎች ትምህርቶቹን እንዲያስተውሉ ይችላሉ፤ እንዲሁም ‘የዚህን ትንቢት ቃሎች የሚሰሙ፤ በውስጡም የተጻፉትን የሚጠብቁ’ ለሆኑት የተስፋ የተሰጠው በረከት ይሰጣቸዋል።”

«በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ መጻሕፍት ሁሉ ይገናኛሉ እና ይፈጸማሉ። እዚህ የዳንኤል መጽሐፍ ማሟያ አለ። አንዱ ትንቢት ነው፤ ሌላው ራእይ ነው። የታተመው መጽሐፍ ራእይ መጽሐፍ አይደለም፤ ነገር ግን ከዳንኤል ትንቢት ውስጥ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚያያዘው ክፍል ነው። መልአኩም፤ ‘አንተ ግን፤ ዳንኤል ሆይ፤ ቃሉን ዝጋ፤ መጽሐፉንም እስከ ፍጻሜው ዘመን ድረስ አትም’ ብሎ አዘዘ። ዳንኤል 12:4።» የሐዋርያት ሥራ, 584, 585.

“ማሟያ” የሚለው ቃል ወደ ፍጹምና ማምጣት ማለት ነው። በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ከመጨረሻው ዘመን ጋር የሚዛመደው ክፍል፤ በፍጻሜው ዘመን የታተመው ማንተም ሲፈታ፤ “መስመር በመስመር” ከ“የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ” እና “ሰባቱ ነጎድጓዶች” ጋር በመዋሃድ ፍጹም ይደረጋል። እነዚህ ሦስቱ ውክልናዎች የተፈታው መልእክት ናቸው፤ ስለዚህም በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት በተወከለው የሚልክያስ የመጨረሻው የመቅደስ ማንጻት ውስጥ፤ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህን ለ“ማንጻት” የሚያገለግሉትን “የእውነት ቃላት” ይወክላሉ። በመካከሉ ያለው ቁጥር አሁን ያለው ክርክር የተወከለበት ቁጥር ነው፤ ስለዚህም በትንቢታዊ ታሪካቸው ሚሊራውያንን የገጠመውን ያንኑ ክርክር ይወክላል።

በአሥራ አራተኛው ቁጥር ውስጥ የተጠቀሱት “ከሕዝብህ ዘራፊዎች” የአሜሪካ ዩናይትድ ስቴትስ ናቸው ብሎ መናገር፤ በሚሊራዊት ታሪክ ውስጥ ያሉ ፕሮቴስታንቶች እነዚያ ዘራፊዎች አንቲዮክስ ኤፕሩኔስን ይወክላሉ ብለው ከነበረው አቤቱታ ጋር ፍጹም ትይዩ ነው። ይህ ክርክር ከወርቅና ከብር ውስጥ ቆሻሻውን ያጥራል፤ ነገር ግን ከዚህ ይልቅ የሚበልጠው ጉዳይ ይህ ክርክር በሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት በሌዋውያን የተወከሉት ሰዎች ከዚህ በፊት ከነበረው ይልቅ ይበልጥ ጥልቅ በሆነ መንገድ የእግዚአብሔርን ትንቢታዊ ቃል እንዲያጠኑ መፍቀዱ ነው። በዊልያም ሚሊር ሕልም ውስጥ ያለው “ቆሻሻ መጥረጊያ ሰው” አሁን ከክፍሉ ውስጥ ሐሰተኛ ሳንቲሞችንና እንቁዎችን እየጠረገ ነው፤ ይህም እውነተኛዎቹን እንቁዎች ከፀሐይ አሥር እጥፍ ይልቅ የሚያበራ ፍጹም ሥርዓት ውስጥ ዳግመኛ ከማሰባሰቡ ሥራው በፊት ነው።

ክርክሩ እንዲፈጸም የተፈቀደው ያንኑ ሥራ ለማከናወን ነበር፤ ምክንያቱም እኛ እንዲህ ተነግሮናል፡- “እግዚአብሔር ሕዝቡን ያስነሣል፤ ሌሎች መንገዶች ቢከሸፉ፤ ስህተተኛ ትምህርቶች በመካከላቸው ይገባሉ፤ እነዚህም ይነፋፍጧቸዋል፤ ገለባውን ከስንዴው ይለያሉ። ጌታ ቃሉን የሚያምኑ ሁሉ ከእንቅልፋቸው እንዲነቁ ይጠራቸዋል። ለዚህ ዘመን የሚስማማ ክቡር ብርሃን መጥቶአል። ይህ በእኛ ላይ በቅርብ የቆመውን አደጋ የሚያሳይ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ነው። ይህ ብርሃን መጽሐፍ ቅዱሳትን በትጋት እንድንመረምርና

የምንደዘቸውን አቋሞች በእጅጉ ጥልቅ ምርመራ እንድንፈትን ሊመራን ይገባል። እግዚአብሔር የእውነት መልክና አቋም ሁሉ በጸሎትና በጾም በፍጹምነትና በጽናት እንዲመረመር ይወዳል። አማኞች እውነትን የሚያበቃ ምን እንደሆነ በግምትና በያልተገለጹ ሐሳቦች ላይ ማረፍ የለባቸውም።”

እርሱ የተኙትን ቅዱሳኑን ለማስነሣት የሚፈቅዳቸውና የሚጠቀምባቸው “መናፍቅነቶች” “የቀድሞ ክርክሮች” ናቸው።

“በታሪክና በትንቢት ውስጥ የእግዚአብሔር ቃል በእውነትና በስህተት መካከል ለረጅም ዘመን የቀጠለውን ግጭት ያሳያል። ያ ግጭት እስካሁን ድረስ በመቀጠል ላይ ነው። የነበሩት ነገሮች ደግሞ ይደገማሉ። አሮጌ ክርክሮች እንደ ገና ይነሳሉ። አዳዲስ ጽንሰ-ሐሳቦችም ያለማቋረጥ ይነሣሉ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ፣ በእምነታቸውና በትንቢት ፍጻሜ በመልእክታቸው ውስጥ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ በሦስተኛውም የመላእክት መልእክቶች አዋጅ ውስጥ ድርሻ የወሰዱ፣ የቆሙበትን ስፍራ ያውቃሉ። ከጥሩ ወርቅ ይልቅ የበለጠ ውድ የሆነ ተሞክሮ አላቸው። እስከ መጨረሻው ድረስ የመተማመናቸውን መጀመሪያ በጽናት አጥብቀው ይዘው፣ እንደ ዐለት ጽኑ ሆነው ሊቆሙ ይገባቸዋል።”
Selected Message, book 2, 109.

ስለ “የሕዝብህ ሌቦች” ያለው ክርክር ከሚለራዊያን ታሪክ የመጣ አሮጌ ክርክር ነው፤ ይህም እነርሱ “እስከ መጨረሻ ጸንተው” እንዲይዙት የተነገራቸው “የመተማመናቸው መጀመሪያ” ነው። የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ “መተማመን” “መጀመሪያ” በ1843 እና 1850 የአቅኚዎች ቻርተር ላይ የተወከሉት መሠረታዊ እውነቶች ናቸው።

ጠላት በእነዚህ የመጨረሻ ቀኖች ለመቆም የሚችል ሕዝብ ከማዘጋጀት ሥራ የወንድሞቻችንንና የእህቶቻችንን አእምሮ ለማራቅ እየፈለገ ነው። የእርሱ የማታለያ ክርክሮች አእምሮዎችን ከዘመኑ አደጋዎችና ኃላፊነቶች ለማራቅ ተዘጋጅተዋል። ክርስቶስ ለሕዝቡ የሐንስን ለመስጠት ከሰማይ ያመጣውን ብርሃን እንደ ምንም አይቁጥሩትም። በፊታችን ያሉት ትዕይንቶች ልዩ ትኩረት እንዲቀበሉ በቂ አስፈላጊነት የላቸውም ብለው ያስተምራሉ። ከሰማያዊ ምንጭ የወጣቸውን እውነት ውጤት አልባ ያደርጋሉ፤ ከዚያም የእግዚአብሔርን ሕዝብ ካለፈው ልምምዳቸው ይነጥቃሉ፣ በምትኩም የሐሰት ሳይንስን ይሰጧቸዋል።

“እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በመንገዶች ላይ ቁሙ፣ ተመልከቱም፣ ስለ ቀድሞው መንገድ ጠይቁ፣ መልካሙ መንገድ የት እንዳለ፣ በእርሱም ሂዱ።”

“ማንም የእምነታችንን መሠረቶች ሊነቅል እንዳይሞክር፤—እነዚያ መሠረቶች በሥራችን መጀመሪያ ጊዜ በቃሉ ላይ በጸሎት የተደገፈ ጥናትና በራእይ የተጣሉ ናቸው። ባለፉት ሃምሳ ዓመታት በእነዚህ መሠረቶች ላይ እየሠራን ነበር። ሰዎች አዲስ መንገድ አግኝተዋል ብለው ሊያስቡ ይችላሉ፣ እንዲሁም ከተጣለው መሠረት ይልቅ የበለጠ ጽኑ መሠረት ሊጥሉ እንደሚችሉ ሊመስላቸው ይችላል። ነገር ግን ይህ ታላቅ ማታለል ነው። ከተጣለው መሠረት በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊጥል አይችልም።”

“በቀድሞ ዘመናት ብዙዎች አዲስ እምነት ለመገንባት፣ አዲስ መርሆችንም ለመመስረት ተነሥተው ነበር። ነገር ግን ሕንፃቸው ለስንት ጊዜ ቆመ?—ወዲያውኑ ወደቀ፤ ምክንያቱም በዐለት ላይ አልተመሠረተም ነበር።

“የመጀመሪያዎቹ ደቀ መዛሙርት የሰዎችን ንግግር ሊጋፈጡ አልነበረባቸውምን? የሐሰት ትምህርቶችን ሊሰሙ አልነበረባቸውምን? ከዚያም ሁሉን ከፈጸሙ በኋላ፣ ‘ከተመሠረተው በቀር ሌላ መሠረት ማንም ሊኖር አይችልም’ ብለው ጽኑ ሆነው ሊቆሙ አልነበረባቸውምን?”

“ስለዚህ የእምነታችንን መጀመሪያ መተማመን እስከ ፍጻሜ ድረስ ጸንቶ እንይዛለን። ኃይል ያላቸው ቃላት ከእግዚአብሔርና ከክርስቶስ ወደዚህ ሕዝብ ተልከዋል፤ ከዓለምም በነጥብ በነጥብ እያወጧቸው ወደ የአሁኑ እውነት ግልጽ ብርሃን አመጡአቸው። አፋቸው በቅዱስ እሳት ተነክቶ፣ የእግዚአብሔር ባሪያዎች መልእክቱን አውጀዋል። መለኮታዊው ንግግር ለተሰበከው እውነት እውነተኛነት ማጎተሙን አኑሮበታል።” Review and Herald, March 3, 1904.

የኤርምያስ “የቀድሞ መንገዶች” ማለት፣ “በሥራችን መጀመሪያ ላይ የተጣሉት መሠረቶች” ናቸው። እነዚያ እውነቶች “በዓለቱ ላይ” ተመሥርተው ነበር፤ በሚለራዊት ታሪክም ውስጥ እነዚያ መሠረታዊ እውነቶች በ1842፣ 1843 እና 1844 የተሰበከው “የአሁኑ እውነት” መልእክት ነበሩ።

“እግዚአብሔር የተናገረኋቸውን ቃላት እንድትቀበሉ ይርዳችሁ። በጽዮን ቅጥር ላይ እንደ እግዚአብሔር ጠባቂዎች የሚቆሙ ሰዎች፣ ከሕዝቡ በፊት አደጋዎችን ሊያዩ የሚችሉ ሰዎች፣ በእውነትና በስህተት፣ በጽድቅና በአመፅ መካከል ልዩነትን ሊያውቁ የሚችሉ ሰዎች ይሁኑ።

“ማስጠንቀቂያው መጥቶአል፤ በ1842፣ 1843 እና 1844 መልእክቱ ከመጣ ጀምሮ እስከ ዛሬ ድረስ እየገነባንበት ያለነውን የእምነቱን መሠረት የሚያናውጥ ማንኛውም ነገር እንዲገባ መፍቀድ የለበትም። እኔ በዚህ መልእክት ውስጥ ነበርሁ፣ ከዚያም ወዲህ እግዚአብሔር ለእኛ ሰጥቶን ለሚገኘው ብርሃን ታማኝ ሆኜ በዓለም ፊት ቆሜአለሁ። ቀን በቀን ጌታን በቅን ጸሎት እየፈለግን፣ ብርሃንንም እየሻትን ሳለ፣ እግሮቻችን በተቀመጡበት መድረክ ላይ ከዚያ እንድናነሳቸው አንፈልግም። እግዚአብሔር የሰጠኝን ብርሃን ልተው እችላለሁ ብላችሁ ታስባላችሁን? እርሱ እንደ ዘላለም አለት ይሆናል። ከተሰጠኝ ጀምሮ ሁልጊዜ ሲመራኝ ኖሮአል። ወንድሞችና እህቶች፣ እግዚአብሔር ሕያው ነው፣ ይነግሳልም፣ ዛሬም ይሠራል። እጁ በመንኮራኩሩ ላይ ነው፣ በአምላካዊ ማስተዳደሩም መንኮራኩሩን እንደ ገዛ ፈቃዱ እየዘረ ነው። ሰዎች ምን እንደሚያደርጉና ምን እንደማያደርጉ እየተናገሩ ራሳቸውን በሰነዶች ላይ አያስሩ። ነገር ግን ራሳቸውን በሰማይ አምላክ በሆነው በጌታ ላይ ያስሩ። ከዚያም የሰማይ ብርሃን ወደ ነፍስ ቤተ መቅደስ ይበራል፣ እኛም የእግዚአብሔርን ማዳን እናያለን።” Review and Herald, April 14, 1903.

“በ1842፣ 1843፣ እና 1844” የተሰበከው መልእክት፣ በ1843 የመንገድ ፈላጊዎች ሰንጠረዥ ላይ የተወከለው መልእክት ነው። በ1842 ዓ.ም. ግንቦት ወር፣ ሦስት መቶ የ1843 ሰንጠረዦች ታትመው ወጡ። ኤለን ኋይት እና የመንገድ ፈላጊዎቹ ሁሉ፣ ያ ሰንጠረዥ የዕንባቆም ምዕራፍ ሁለት ራእዩን ጽፈህ በሰንጠረዦች ላይ ግልጽ አድርገህ አሳይ የሚለውን ትእዛዝ የፈጸመ መሆኑን ምስክርነት ሰጥተዋል። በዚያው ታሪክ ውስጥ ሦስት መቶ ሚሊራውያን ሰባኪዎች ነበሩ፣ እና የSDA የታሪክ ጸሐፊዎች ሁሉም የ1843 ሰንጠረዥን እንደተጠቀሙ እውነታ ይመሰክራሉ።

ሮም በሰንጠረዥ ላይ እንደተወከለው “የሕዝብህ በዝባዦች” መሆኗን የቅድሚያ አባቶች መለያየት የተሳሳተ ነው ብሎ ሰው እንዲያስብ ምን ይነሣዋል? አንድ ሰውስ ያን የተባለውን እንዲቀበል ምን ይነሣዋል? ነገር ግን፣ ከእኛ መካከል ሮም “የሕዝብህ በዝባዦች” በሚለው ንግግር እንደተመሰለች የቅድሚያ አባቶችን መረዳት እንቀበላለን ብለን የምንናገር ሰዎች ራሳችን ያንን መረዳት መከላከል እንኳ በእውነት ካልቻልን፣ የሚያንቀሳቅሰን ምንድር ነው?

በመጀመሪያው ጽሑፍ ውስጥ የሚከተለውን ክፍል ጠቅሰን ነበር፦

“ሰው በአእምሮ እድገት ምንኛ ያህል ቢገፋም፣ የበለጠ ብርሃን ለማግኘት ቅዱሳት መጻሕፍትን በጥልቀትና ያለማቋረጥ መመርመር አያስፈልግም ብሎ ለአንድ አፍታ እንኳ አያስብ። እኛ እንደ ሕዝብ እያንዳንዳችን የትንቢት ተማሪዎች እንድንሆን ተጠርተናል። እግዚአብሔር ለእኛ የሚያቀርብልንን ማንኛውንም የብርሃን ጨረር እንድናስተውል በትጋት ልንጠበቅ ይገባናል።” ምስክርነቶች፣ ቅጽ 5፣

እኔ የምናገረው፣ እግዚአብሔር አሁን “ለእኛ” እያቀረበ ያለው “ብርሃን” ይህ ነው፤ ማለትም የዳንኤል አሥራ አንድ የመጀመሪያዎቹን አሥራ አምስት ቁጥሮች በግላችን በሚገባ የመረዳት ኃላፊነታችንን ሙሉ በሙሉ አልተነቃነለትም፤ እንዲሁም የዚያው ምዕራፍ ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ያሉት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህን የመጨረሻ መንጻትና ማተም የሚፈጽሙ እውነቶችን እንደሚወክሉ አለስተዋልንም። በዚህ ታሪክ ውስጥ ምንም መናፍቅነቶች ባልገቡ ኖሮ፣ ይህ እኛ ፈጽሞ ነቅተን እንዳለን ማስረጃ በሆነ ነበር። ነገር ግን ይህ ክርክር ከዚያ በተቃራኒ እንደሆነ ያረጋግጣል።

“በእግዚአብሔር ሕዝብ መካከል ክርክር ወይም መናወጥ እንዳልሆነ ያለው እውነት፣ እነርሱ በጤናማ ትምህርት ጽኑ ሆነው እንደሚጻኑ የመጨረሻ ማስረጃ መሆን አይገባውም። እውነትንና ስህተትን በግልጽ ሁኔታ ሳይለዩ ይሆናል የሚያስፈራ ምክንያት አለ። መጽሐፍ ቅዱሳትን በመመርመር አዲስ ጥያቄዎች በማይነሱበት ጊዜ፣ ሰዎች እውነት እንዳላቸው ለመረጋገጥ መጽሐፍ ቅዱስን ራሳቸው እንዲመረምሩ የሚያነሳ የአስተያየት ልዩነት በማይኖርበት ጊዜ፣ አሁንም እንደ ጥንት ዘመን ብዙዎች ልማድን ይጠበቃሉ፣ የማያውቁትንም ያመልካሉ....”

“እግዚአብሔር ሕዝቡን ያነሣሳል፤ ሌሎች መንገዶች ካልተሳኩ፣ መናፍቃን በመካከላቸው ይገባሉ፤ እነርሱም እነርሱን ይነፍሳሉ፣ እንዲሁም ገለባውን ከስንዴው ይለያያሉ። ጌታ ቃሉን የሚያምኑ ሁሉ ከእንቅልፍ እንዲነቁ ይጠራቸዋል። ለዚህ ዘመን የሚስማማ ውድ ብርሃን መጥቶአል። ይህም በእኛ ላይ በቀጥታ የተደረጉ አደጋዎችን የሚያሳይ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ነው። ይህ ብርሃን ወደ ትጉ የቅዱሳት መጻሕፍት ጥናትና ወደ የምንይዘቸውን አቋሞች እጅግ ጥልቅ ምርመራ ሊመራን ይገባል። እግዚአብሔር የእውነት ገጽታዎችና አቋሞች ሁሉ በጸሎትና በጾም በብርቱ እና በጽናት እንዲመረመሩ ይፈልጋል። አማኞች እውነት ምን እንደሆነ በሚመለከቱ ግምቶችና ድብደባ የጎደላቸው ሐሳቦች ውስጥ ሊያርፉ አይገባቸውም። እምነታቸው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ጽኑ መሠረት ሊኖረው ይገባል፣ እንዲሁም የፈተናው ዘመን ሲመጣ እና ስለ እምነታቸው መልስ ለመስጠት በሽንጎዎች ፊት ሲቀርቡ፣ በእነርሱ ውስጥ ስላላቸው ተስፋ ምክንያት በየዋህነትና በፍርሃት ሊሰጡ እንዲችሉ።”

“ቀስቅሱ፣ ቀስቅሱ፣ ቀስቅሱ። ለዓለም የምናቀርባቸው ጉዳዮች ለእኛ ሕያው እውነታ ሊሆኑ ይገባል። መሠረታዊ የእምነት አንቀጾች እንደሆኑ የምንቈጥራቸውን ትምህርቶች ስንከላከል፣ ፈጽሞ ፍጹም ጤናማ ያልሆኑ ክርክሮችን እንዳንጠቀም ራሳችንን ፈጽሞ እንዳንፈቅድ አስፈላጊ ነው።” ቴስቲሞኒስ፣ ቅጽ 5፣ 708።

ስለ እግዚአብሔር ሕዝብ ሽፍቶች በዚህ ምርመራ ወደ ፊት ስንገፋ፣ በዳንኤል አሥራ አንድ ቁጥር አሥራ አራት ላይ በፕሮቴስታንቶችና በሚሊራውያን መካከል ያለው ክርክር፣ ራእዩን የሚያቆመው ሮም ሳይሆን ዩናይትድ ስቴትስ ነው በሚለው አዲስና የግል ትርጓሜ መካከል ካለው ክርክር ጋር ፍጹም ተመሳሳይ መሆኑን እናሳያለን። The Great Controversy “old world” የሚለውን አገላለጽ ያለፈ ታሪክን ለመለየት እንደሚጠቀም የሚወስደው አቋም “ግምትና ያልተገለጸ ሐሳብ” ሲሆን፣ “ፈጽሞ የተጠናከረ ያልሆነ ክርክር” ምሳሌ ነው።

የሕዝብህን ዘራፊዎች እንደ ሮም መለየታቸው ሚሊራውያን ስህተተኞች ነበሩ የሚለውን ግምታቸው ለመደገፍ ይህን ክፍል የተጠቀሙ ሰዎች፣ ይህ አቤቱታ በሰዋሰውም በታሪክም የማይቆም ስለሆነ፣ ክርስቲያናዊ ግዴታቸውን በመፈጸም የነገሩትን በይፋ ሊመልሱ ይገባቸዋል። በዚህ ክርክር ዳር ተቀምጣችሁ ያላችሁ ለእውነት ቃል ትክክለኛ ክፍፍል የመስጠት ኃላፊነት አለባችሁ፤ ምክንያቱም የሰውን ሐሳብ ተከታይ ለመሆን ሳይሆን የትንቢት ተማሪ የሆነ ግለሰብ እንድትሆኑ ተጠርታችኋል።

ሰዎች ቅዱሳት መጻሕፍትን ለራሳቸው ጥፋት ያጣምማሉ።

የጌታችንንም ትዕግሥት መዳን እንደ ሆነ ቀጠረ፤ እንዲሁም የተወደደው ወንድማችን ጳውሎስ ደግሞ እንደ ተሰጠው ጥበብ ለእናንተ ጻፈ፤ በመልእክቶቹም ሁሉ ደግሞ ስለ እነዚህ ነገሮች እየተናገረ ነው፤ በእነርሱም ውስጥ ለማስተዋል አስቸጋሪ የሆኑ አንዳንድ ነገሮች አሉ፤ እነርሱንም ያልተማሩና ያልጸኑ ሰዎች ሌሎችን መጻሕፍት ደግሞ እንደሚያጣምሙ ለራሳቸው ጥፋት ያጣምሟቸዋል። እናንተ እንግዲህ፡ ወዳጆች ሆይ፡ ይህን አስቀድሞችሁ ስለምታውቁ፡ ከኃጢአተኞች ስሕተት ጋር ተጠልፋችሁ ከራሳችሁ ጽናት እንዳትወድቁ ተጠንቀቁ። ነገር ግን በጸጋና በጌታችንና በአዳኞችን በኢየሱስ ክርስቶስ እውቀት ዕደጉ። ክብር አሁንም ሆነ ለዘላለም ለእርሱ ይሁን። አሜን። 2 ጴጥሮስ 3፡15-18።

ጴጥሮስ መጽሐፍ ቅዱሳትን “አልተማሩና ያልተረጋጉ” የሆኑ ሰዎች “ለራሳቸው ጥፋት” እንደሚያጣምሙአቸው ይናገራል። ከዚህ እውነታ ጋር በሚስማማ መልኩ እህት ዋይት ለራሳችን እንድንመረምር የሰጠችን ተደጋጋሚ ማስጠንቀቂያዎች አሉ። እኛ የትንቢት ተማሪዎች የመሆንን ኃላፊነታችን ካልንፈጽም፣ የራሳችንን ጥፋት እየወሰንን ነው።

ራእይን የሚያቆሙት የሕዝብህ ወንበዴዎች ናቸው፤ ሰሎሞንም ራእይ በሌለበት ሕዝቡ እንደሚጠፋ ይገልጻል።

ራእይ ባለመኖሩ ሕዝቡ ይጠፋል፤ ሕጉን የሚጠብቅ ግን ብፁዕ ነው። ምሳሌ 29፡18።

“መጥፋት” ከሚሉት ትርጉሞች አንዱ ራቂት መደረግ ነው። ራእይ በትክክል ያልተገነዘበ በሚሆንበት ስፍራ ሁሉ፣ ራእይን የሚያቆመው ምልክት አልተረዳም ወይም በስህተት ተረድቷል በሚለው እውነታ ላይ የተመሠረተ ነው። በሰሎሞን ማስጠንቀቂያ ውስጥ ከሚጠፉት መካከል መሆን ማለት፣ በቅርቡ በሚመጣው የእሱድ ሕግ ጊዜ ከጌታ አፍ የሚተፉትን ሎዶቅያውያን የሚወክለውን ራቂትነት ማግኘት ነው። በአሮጌውና በአዲሱ ዓለም ላይ ሲስተር ዋይት የሰጠቻቸውን አስተያየቶች ግልጽ ትርጉም የሚያሰስት እንዲሁም ራእይን የሚያቆመው ሮም መሆኑን የሚገልጸውን ሚሊራዊ መለያየት የሚክድ—ይህም በ1843 ሰንጠረዥ ላይ በቀጥታ የተወከለ ሲሆን፣ የአድቪንቲዥም መሠረታዊ እውነቶችን የሚወክል እና በመሠረቶች ሁሉ ቅዱሳን ምሳሌያት የሚወክለው ክርስቶስ፣ የዘመናት ዓለት የሆነው ነው—እንዴት ያለ እንዲህ ያለ ሐሳብ እንቀበላለን?

“ነገር ግን በእግዚአብሔር ቃል ላይ ሳይሆን በሌላ መሠረት ላይ የተሠራ ማንኛውም ሕንፃ ይወድቃል። እርሱ በክርስቶስ ዘመን እንደነበሩት አይሁድ በሰው ሐሳቦችና አስተያየቶች፣ በሰው ፈጠራ ሥርዓቶችና ሥነ-ሥርዓቶች ወይም ከክርስቶስ ጸጋ ውጭ ራሱ ሊያደርገው በሚችለው በማንኛውም ሥራ መሠረት ላይ የሚገነባ ሰው፣ የባሕርይን ሕንፃ በሚንቀሳቀስ አሸዋ ላይ እየቆመ ነው። የፈተና ኃይለኛ ማዕበሎች ያንን የአሸዋ መሠረት ጠርገው ይወስዱታል፤ ቤቱንም በዘመን ዳርቻዎች ላይ ፍርስራሽ አድርገው ይተዉታል።”

““ስለዚህ ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡ ... ፍርድንም ለመለኪያ ገመድ፣ ጽድቅንም ለቱምቢ አደርጋለሁ፤ በረዶም የሐሰትን መሸሽጊያ ይጠርጋል፤ ውኃዎችም መደበቂያውን ያጥለቀልቃሉ።’ ኢሳይያስ 28፡16, 17።

“ነገር ግን ዛሬ ምሕረት ለኃጢአተኛው ትማጸናለች። ‘እኔ በሕይወቴ እንደምኖር፣ ይላል ጌታ እግዚአብሔር፣ በክፉው ሞት ደስ አይለኝም፤ ነገር ግን ክፉው ከመንገዱ ተመልሶ እንዲኖር እወዳለሁ፤ ተመለሱ፡ ተመለሱ ከክፉ መንገዶቻችሁ፤ ለምንስ ትሞታላችሁ?’ ሕዝቅኤል 33፡11። ዛሬ ለማይነሳሳው የሚናገረው ድምፅ፣ በልብ ሥቃይ ሆኖ የፍቅርን ከተማ ሲመለከት እንዲህ ብሎ የጮኸው የእርሱ ድምፅ ነው፡- ‘ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ነቢያትን የምትገድል፣ ወደ እርስዎም የተላኩትን በድንጋይ የምትወግር! ዶሮ ጫጫቶቿን ከክንፎቿ በታች እንደምትሰበስብ፣ ልጆቻችን እንዲሁ ስንት ጊዜ ልሰበስባቸው ወደድሁ፤ እናንተ ግን አልፈቀዳችሁም! እነሆ፣ ቤታችሁ ባድማ ሆኖ ተተውላችኋል።’ ሉቃስ

13:34, 35, R.V. በኢየሱሳም ውስጥ ኢየሱስ ጸጋውን የገፋችና የናቀቸውን ዓለም ምልክት ተመለከተ። እርሱ ያለቅስ ነበር፣ ግትር ልብ ሆይ፣ ስለ አንተ! እንኳን የኢየሱስ እንባ በተራራው ላይ በፈሰሰበት ጊዜ እንኳ፣ ኢየሱሳም ገና ንስሐ ልትገባ እና ከፍርድዋ ልታመልጥ ትችል ነበር። ለአጭር ጊዜ የሰማይ ስጦታ መቀበልዋን አሁንም በመጠባበቅ ላይ ነበረ። እንዲሁም፣ ልብ ሆይ፣ ክርስቶስ አሁንም በፍቅር ቃና እንዲህ እያለ ይናገርሃል፡- 'እነሆ፣ በደጅ ቆሜ አንኳኳለሁ፤ ማንም ድምፄን ሰምቶ ደጁን ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ እገባለሁ፣ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ፣ እርሱም ከእኔ ጋር።' 'አሁን የተወደደ ጊዜ ነው፤ እነሆ፣ አሁን የመዳን ቀን ነው።' ራእይ 3:20፤ 2 ቆሮንቶስ 6:2።

"ተስፋችሁን በራሳችሁ ላይ የምታኖሩ እናንተ በአሸዋ ላይ እየገነባችሁ ነው። ነገር ግን ከሚመጣው ጥፋት ለማምለጥ አሁንም ጊዜው አላለፈም። አውሎ ነፋሱ ከመፈንዳቱ በፊት ወደ የማይናወጥ መሠረት ሸሹ። 'ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፤ እነሆ፣ በጽዮን ለመሠረት ድንጋይ፣ የተፈተነ ድንጋይ፣ ክቡር የማዕዘን ራስ ድንጋይ፣ የጽኑ መሠረት አኖራለሁ፤ የሚያምን አይደንግጥም።' 'ወደ እኔ ተመልከቱ የምድር ዳርቻ ሁሉ፣ እና ትድኑ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፣ ሌላም የለም።' 'እኔ ከአንተ ጋር ነኝና አትፍራ፤ እኔ አምላክህ ነኝና አትደንግጥ፤ አበረታሃለሁ፣ እረዳሃለሁም፣ በጽድቄም ቀኝ እጅ እደግፍሃለሁ።' 'ለዘላለም አታፍሩም ወይም አትወረዱም።' ኢሳይያስ 28:16፣ R.V.፤ 45:22፤ 41:10፤ 45:17። ከብርካታ ተራራ ሐሳቦች፣ 150-152።

በሚቀጥለው ጽሑፍ ይህን ጥናት እንቀጥላለን።